

SOFOKLES

ANTIGONA

I. Kratka predstavitev dela in avtorja

Sofokles je živel v času med leti 496 in 406 pred našim štetjem v Koloni pri Atenah. Svoje prve uspehe v pisateljevanju je dosegel, še preden je dopolnil trideset let s svojo tragedijo o atiškem heroju Triptolemu. V svojem bogatem življenju je napisal več kot 120 tragedij, vendar se jih je na žalost ohranilo le 7.

Njegove drame imajo dramsko tehniko z izdelanimi značaji. V njih se največkrat povdarjata tako moč usode kot nasprotje med božjo in človeško močjo.

II. Strnjena obnova

Antigona je bila hči kralja Ojdipa. Imela je še dva brata, Polinejka in Eteokleja, ter sestro Ismeno. Po Ojdipovem odhodu iz mesta je ostal prestol prazen. Ker se brata nista mogla odločiti, kdo bo zavladal mestu Tebam, sta se odločila za silo. Spopadla sta se, vendar sta oba podlegla ranam. Priložnost je izkoristil Kreon in prevzel prestol.

Odgovornost za smrt obeh bratov je Kreon naprtil Polinejku. Eteokleja so pokopali z vsemi častmi, Polinejka pa je prepovedal pokopati. Pustili so ga ležati na bojišču, da bi ga raztrgale zveri.

Antigona se je odločila, da bo klub kraljevi prepovedi pokopala svojega brata, njena sestra Ismena pa ji je to branila. Vendar pa kraljeve grožnje s smrtjo niso preprečile načrtov Antigone. Šla je na bojišče in Polinejku izkopala grob. Na njeno nesrečo pa je bilo truplo zastraženo. Stražar je novico takoj prenesel do Kreona. Ta je odločil truplo odgrebsti.

To je nasprotovalo načelom Antigone, zato je ponovno pokopala brata, čeprav je vedela, da jo to lahko stane življenje. In res jo stražar vklene in odpelje pred kralja. Ta ji določi smrt, vendar je bil njegov sin zaljubljen v Antigono. Hotel se je poročiti z njo, vendar mu je kralj to prepovedal, Antigono pa zaprl v podzemno jamo.

Kmalu zatem je na dvor prišel starec in je kralju napovedal nesrečo. Ob tem se je Kreon zamislil in se odločil pokopati Polinejka, Antigono pa rešiti iz jame. Hitro je odšel s svojim sinom Hajmonom ponjo, vendar se je Antigona med tem že obesila. Ko je Hajmon to videl, se je zabodel z mečem. Kreon se je ves nesrečen vrnil z mrtvim sinom domov, ob tem pa se je iz žalosti ubila tudi Kreonova žena.

Tako je bil Kreon kaznovan za svojo trdoglavost in trdosrčnost. Spoznal je, da je imel tudi on nekoga nad seboj in da je tudi on kršil

načela. Bogovi so namreč zapovedali, da je do mrtvih vedno treba izkazovati spoštovanje in jih zato pokopati.

III. Opis nekaterih pomembnejših oseb

Antigona je bila hčer kralja Ojdipa. Klub sprva bogatemu stanu so ji bile duhovne vrednote pomembnejše od posvetnih. Pokop njenega brata se ji je tako zdel pomembnejši od svojega lastnega življenja. Bila je trdna ženska, tako v svojem življenju, kot v svojih odločitvah.

Kralj Kreon je bil sicer tudi trden v svojih odločitvah, vendar njegove odločitve največkrat niso bile prave. Kreon sprva ni verjel v nadnaravne sile, pomembnejše mu je bilo zemeljsko bogastvo. Svoje mišljenje je spremenil šele ob izgubi svojih najbližjih, vendar pa je bilo tedaj za mnogokatero že prepozno.

IV. Lepa misel

“Nobene opore
ne najdem v rokah.
Nad glavo usoda
pritiska me z neznosno težo.
Razsodnost
je prvi, največji vseh blagrov.
Nikdar se ne pregreši čez bogove!”

V. Sporočilo dela

Delo poleg zgodbe same vsebuje tudi nekaj pravil, naukov, načel. Poglavitni nauk je ta, da sami nikoli ne moremo določati nekih novih pravil, ki bi bila v nasprotju z božjimi. Tako kot smo sami nekomu nadrejeni, smo tudi nekomu podložni. Kralj Kreon je mislil, da je on najvišji in najpomembnejši, pozabil pa je na bogove.

VI. Moja sodba

Tragedija Antigona se mi zdi izmed vseh grških del najbolj realna. Za razliko od drugih, v Antigoni ni čutiti tako velikega vpliva

bogov. Imel sem občutek, da so bogovi potisnjeni ob rob pripovedi, vendar se pojavijo na koncu samem in odločilno posežejo v zgodbo.

Sicer pa mi je bila knjiga všeč, morda prav zato, ker je bolj realistična od ostalih "bajk".